

prima instanță: D. Chistol

instanța de apel: M. Ciugureanu, E. Clim, B. Bîrca

ÎN C H E I E R E

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Patos-Com”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Patos-Com” împotriva lui Mihail Crudu cu privire la constatarea faptului și revendicarea bunului din posesie nelegitimă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Patos-Com” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 17 ianuarie 2015,

c o n s t a t ă :

La 04 mai 2012, SRL „Patos-Com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Crudu cu privire la constatarea faptului și revendicarea bunului din posesie nelegitimă.

În motivarea acțiunii a indicat că SRL „Patos-Com” este coproprietarul imobilului din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt, 6, cu nr. cadastral 0100207.125.01.210, din 17 iulie 2001 în baza contractului de constituire din 20 decembrie 2000, Statutului nr. 102107144 din 05 martie 2001, contractului de stabilire a modului de folosință nr. 5297 din 16 iulie 2001, valabile și necontestate.

Susține că în ceea ce privește imobilul cu nr. cadastral 0100207.125.01.229, acest număr cadastral s-a format în temeiul următoarelor acte: decizia N 13/20-31 din 27 martie 2003 cu privire la darea în arendă a încăperilor din bd. Ștefan cel Mare și Sfînt, 6, lit. A lui ÎI „Lisnic Nicolae”, contractul de arendă încheiat între Primăria mun. Chișinău și ÎI „Lisnic Nicolae”, hotărârea nr. 112 din 04 iulie 2003 a Agenției Teritoriale mun. Chișinău Departamentul Privatizării privind privatizarea încăperilor din bd. Ștefan cel Mare și Sfînt, 6, lit. A și contractul de vânzare-cumpărare a localului din 21 iulie 2003, încheiat între Departamentul Privatizării și ÎI „Lisnic Nicolae”.

Indică că în temeiul hotărârii Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2008, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2008, documentele de proprietate care au stat la baza formării nr. cadastral 0100207.125.01.229, au fost anulate.

Totodată, la nr. cadastral 0100207.125.01.229, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, în calitate de proprietar este înregistrat pârâtul Mihail Crudu, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1643 din 03 aprilie 2008.

Menționează că imobilul din bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 6 – subsol, este înregistrat sub două numere cadastrale diferite, cu proprietari diferiți, însă, în realitate nr. cadastral 0100207.125.01.229 și nr. cadastral 0100207.125.01.210 este atribuit unui și aceluiași imobil și nu la două imobile individuale. Situația este de natură că unul și același imobil are două numere cadastrale și doi proprietari ce dețin câte 100% cotă-parte fiecare, având drepturi de posesie, folosință și dispoziție egale. Adică, fiecare dintre proprietari sunt în drept să gestioneze, să utilizeze sau să înstrăineze acest imobil fără acordul celuilalt.

Afirmă că această situație contravine esenței dreptului fundamental de proprietate, și nu poate fi menținută în continuare, deoarece un imobil este un bun determinat individual prin semne, însușiri caracteristice doar lui, după cum stabilește art. 294 Cod civil.

Mai indică că imobilul din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 6, cu nr. cadastral 0100207125.01.210, la data formării a celui de al doilea număr cadastral (nr. cadastral 0100207.125.01.229) după ÎI „Lesnic Nicolae Vasile”, la 25 august 2003, avea trei coproprietari, și anume: SRL „Patos-Com” cu cota-parte 47%, SA „Garofița” cu cota-parte 45% și SRL „Cariam” cu cota-parte de 8%, iar în total 100%.

Astfel, remarcă că documentele primare care au stat la baza consemnării în Registrul bunurilor imobile a nr. cadastral 0100207.125.01.229 după titularul ÎI „Lisnic Nicolae” au fost declarate nule prin hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 2-232/08 din 23 mai 2008, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 3r-2117/08 din 10 decembrie 2008, în partea motivată a căreia este menționat expres, că în conformitate cu art. 220 Codul civil actele juridice care contravin legii, ordinii publice sau bunelor moravuri sunt lovite de nulitate absolută, iar decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 13/20-31 din 27 martie 2003 este lovită de nulitate absolută, precum și actele emise în baza acestora sunt nule.

Solicită constatarea faptului că bunul imobil din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 6, cu nr. cadastral 0100207125.01.210 – subsol și bunul imobil din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 6, cu nr. cadastral 0100207125.01.229 – subsol, în realitate este un singur bun imobil cu dublă înregistrare cadastrală; Revendicarea din posesie ilegală a bunului imobil din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 6, cu nr. cadastral 0100207125.01.229 – subsol de la Mihail Crudu în posesia SRL „Patos-Com”.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 iunie 2012 a fost dispusă efectuarea expertizei judiciare, procesul fiind suspendat până la prezentarea în instanță a raportului de expertiză (f.d. 29-30, vol. I).

La 01 octombrie 2013 procesul a fost reluat (f.d. 47, vol. I).

Pe parcursul examinării cauzei, la 28 noiembrie 2014, SRL „Patos-Com” a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat:

- constatarea faptului că pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 6, odăile cu nr. 54 (coridor) S=8,5 m.p.; nr.55 (auxiliar) S=4,5 m.p.; nr. 49a (coridor) S=13,3 m.p.; nr. 57-58 (auxiliar) S=51,5 m.p.; nr. 59 (auxiliar) S=16,0 m.p.; nr. 59a (auxiliar) S=5,0 m.p.; nr. 59B (auxiliar) S=3,6 m.p.; nr. 60 (coridor) S=21,1 m.p.; nr.

61 (lavoar) S=3,4 m.p.; nr. 62 (lavoar) S=3,4 m.p.; nr. 63 (veceu) S=2,9 m.p.; nr. 64 (veceu) S=2,9 m.p., ce fac parte componentă a încăperii izolate înregistrată cu nr. cadastral 0100207.125.01.210, concomitent fac parte componentă și din încăperea izolată înregistrată cu nr. cadastral 0100207.125.01.229, având dublă înregistrare cadastrală;

- revendicarea din posesie ilegală a odăilor cu nr. 54 (coridor) S=8,5 m.p.; nr.55 (auxiliar) S=4,5 m.p.; nr. 49a (coridor) S=13,3 m.p.; nr. 57-58 (auxiliar) S=51,5 m.p.; nr. 59 (auxiliar) S=16,0 m.p.; nr. 59a (auxiliar) S=5,0 m.p.; nr. 59B (auxiliar) S=3,6 m.p.; nr. 60 (coridor) S=21,1 m.p.; nr. 61 (lavoar) S=3,4 m.p.; nr. 62 (lavoar) S=3,4 m.p.; nr. 63 (veceu) S=2,9 m.p.; nr. 64 (veceu) S=2,9 m.p. – ce fac parte din încăperile cu numărul cadastral 0100207.125.01.229 (subsol), situate pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 6, de la Crudu Mihail în posesia proprietarului SRL „Patos-Com”.

Suplimentar a invocat că la moment, pârâtul Mihail Crudu deține în posesie și folosință subsolul din bd. Ștefan cel Mare și astfel, dreptul de proprietate al SRL „Patos-Com” este limitat și îngrădit, fapt ce contravine art. 315, 316 și 337 Cod civil (f.d. 131-137, vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 ianuarie 2015 cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată și tardivă. S-a încasat din contul SRL „Patos-Com” în beneficiul lui Mihail Crudu cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 6 000 lei.

La 19 ianuarie 2015, SRL „Patos-Com” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 ianuarie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de SRL „Patos-Com” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 ianuarie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 25 februarie 2016 SRL „Patos-Com” a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 ianuarie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pe care le consideră emise cu încălcarea legislației în vigoare.

Astfel, consideră că instanța de apel a apreciat arbitrar probele din dosar, nu a elucidat și nu s-a expus asupra circumstanțelor esențiale ale pricinii, interpretând în mod eronat legea, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii, ceea ce constituie temei de declarare a recursului prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. c) și alin. (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că la materialele dosarului lipsește dovada recepționării deciziei recurate, recursul depus de SRL „Patos-Com” la 25 februarie 2016, se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentul SRL „Patos-Com” poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de SRL „Patos-Com” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Patos-Com” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari